

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 93/2010

Μεταξύ:

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΦΙΤΗΣ & ΥΙΟΣ ΛΤΔ

Αιτητών

v.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτητές:

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΦΙΤΗΣ & ΥΙΟΣ ΛΤΔ
Αντιπροσωπεύθηκε από τους:
1. Έλενα Μιχαήλ, Δικηγόρο
2. Άντη Σφήκα, Σύμβουλο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
Αντιπροσωπεύθηκε από τους:
1. Γιώργο Σεραφείμ, Δικηγόρο
2. Ζήνων Αχιλλίδη, Προϊστάμενο Υπηρεσίας Διαχείρισης
Περιουσίας

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 14 Ιανουαρίου, 2011

ΑΠΟΦΑΣΗ

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 93/2010 η Εταιρεία ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΦΙΤΗΣ & ΥΙΟΣ ΛΤΔ (στο εξής Αιτητές) στρέφεται κατά της απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής δηλαδή του ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ (στο εξής Α.Α.) να αναθέσει το Διαγωνισμό με αριθμό ΥΔΠ(5)/013/2010 για την «*Ανακαίνιση / Αναδιαρρύθμιση Κτηρίου 'Τάσσος Παπαδόπουλος' – Οικοδομικές Εργασίες για το Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου*», στην εταιρεία Antonis Askanis Constructions & Developments Ltd (στο εξής η επιτυχούσα).

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο ως άνω διαγωνισμός προκηρύχθηκε με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 30.03.2010, στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον ημερήσιο τύπο της Κύπρου.

2. Ακολουθήθηκε η ανοικτή διαδικασία προσφορών με κριτήριο ανάθεσης της σύμβασης τη χαμηλότερη τιμή προσφοράς δεδομένου ότι η προσφορά είναι εντός προδιαγραφών.

3. Τελευταία ημερομηνία υποβολής προσφορών καθορίστηκε η 17.05.2010. Οι Αιτητές, καθώς και η επιτυχούσα εταιρεία υπέβαλαν τις προσφορές τους εμπρόθεσμα.

4. Η Επιτροπή Αξιολόγησης (στο εξής Ε.Α.), αφού εξέτασε τις προσφορές κι έλεγξε την ορθότητα και πληρότητα των δικαιολογητικών και προϋποθέσεων συμμετοχής καθώς και της προσωπικής κατάστασης των οικονομικών φορέων, στις 30.6.2010 υπέβαλε Έκθεση προς την Επιτροπή Προσφορών για έγκριση και απόφαση εισηγούμενη την κατακύρωση του Διαγωνισμού στην επιτυχούσα.

5. Η Επιτροπή Προσφορών, σε συνεδρία της, αφού μελέτησε την Έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης, το οικονομικό μέρος των προσφορών και τα υπόλοιπα στοιχεία του Διοικητικού Φακέλου, αποφάσισε να υιοθετήσει την Έκθεση Αξιολόγησης

και να κατακυρώσει το Διαγωνισμό στην επιτυχούσα που έκρινε ότι πληρούσε τους όρους του διαγωνισμού και προσέφερε και τη χαμηλότερη τιμή, δηλαδή €3.780.000 πλέον ΦΠΑ.

7. Στις 20.07.2010, η Α.Α. με επιστολή της γνωστοποίησε την απόφασή της στους Αιτητές αναφέροντας τους ότι η προσφορά τους δεν επιλέγηκε λόγω υψηλότερης προσφερθείσας τιμής.

8. Οι Αιτητές με επιστολή ημερ. 23.07.2010 εξέφρασαν την πρόθεσή τους για άσκηση ιεραρχικής προσφυγής εναντίον της πιο πάνω απόφασης της Α.Α. ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών.

9. Η Α.Α. με επιστολή της ημερ. 28.07.2010 απέρριψε τους λόγους που προέβαλαν οι Αιτητές.

10. Οι Αιτητές καταχώρησαν την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή στις 5.08.2010 και στις 9.08.2010 η ΑΑΠ παρέτεινε το προσωρινό μέτρο που είχε ήδη εκδοθεί τη μέρα της καταχώρησης, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της ιεραρχικής προσφυγής.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΤΩΝ

Οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η απόφαση της Α.Α. είναι νομικά εσφαλμένη διότι ο Διαγωνισμός κατακυρώθηκε σε εταιρεία της οποίας η προσφορά δεν πληρούσε ουσιώδεις όρους του διαγωνισμού και ότι η απόφαση ήταν προϊόν πλάνης που λήφθηκε χωρίς να προηγηθεί δέουσα έρευνα. Λήφθηκε από την Α.Α. καθ' υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας, με κακή άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας και κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης. Συγκεκριμένα οι Αιτητές υποστήριξαν τα εξής:

Ο όρος 3.5.2α του Διαγωνισμού προνοούσε ότι ο κάθε προσφοροδότης θα πρέπει τα τελευταία πέντε χρόνια να έχει εκτελέσει και συμπληρώσει τουλάχιστο ένα παρόμοιο έργο αξίας €4.000.000 συν Φ.Π.Α. ή δύο παρόμοια έργα αξίας €2.500.000 συν Φ.Π.Α. το κάθε ένα. Με τον όρο παρόμοια εννοούνται εκπαιδευτικά ιδρύματα, εργαστήρια,

ξενοδοχεία, συγκροτήματα γραφείων, συνεδριακά κέντρα και/ή δημόσια κτίρια δηλ. οικοδομικές εργασίες μεγέθους όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3.5.2α & 3.5.2β.

Επιπλέον, όπως ορίζει ο όρος η έννοια «συμπλήρωση» σημαίνει ότι *‘τα Έργα μπορούν να δηλωθούν, εάν κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς έχει συμπληρωθεί το 80% της αξίας τους....’*.

Δηλαδή, όπως ισχυρίστηκαν οι Αιτητές, πρέπει να δηλώσει παρόμοια έργα που εκτελέστηκαν και συμπληρώθηκαν μέχρι το 80% της αξίας τους στην περίοδο από 17.5.2005 έως 17.5.2010 που ήταν η τελευταία ημερομηνία υποβολής προσφορών.

Από την έκθεση αξιολόγησης ημερομηνίας 30.6.2010 προκύπτει ότι και η Α.Α. αποδέχεται την πιο πάνω ερμηνεία του όρου 3.5.2α. Όμως πεπλανημένα η Επιτροπή Αξιολόγησης δε θεωρεί άκυρη την προσφορά της επιτυχούσας ως μη ανταποκρινόμενη στον όρο 3.5.2α αλλά εισηγείται την κατακύρωση του Διαγωνισμού στην εταιρεία αυτή.

Συγκεκριμένα, στην Έκθεσή της η Επιτροπή Αξιολόγησης αναφέρει ότι τα δύο υπό αξιολόγηση έργα της άρχισαν να κατασκευάζονται πριν την πενταετία και έχουν ολοκληρωθεί με καθυστέρηση εντός της πενταετίας. Όσον αφορά την έννοια του όρου «τα τελευταία 5 χρόνια» την ερμηνεύει διττά:

- (α) τα απαιτούμενα έργα να έχουν αρχίσει και συμπληρωθεί εντός της πενταετίας, ή
- (β) τα απαιτούμενα έργα να έχουν ολοκληρωθεί εντός της πενταετίας αλλά να έχουν αρχίσει πριν την πενταετία.

Κατά την Επιτροπή Αξιολόγησης η ερμηνευτική εκδοχή (α) συνεπάγεται εγκυρότητα της προσφοράς της επιτυχούσας ενώ η εκδοχή (β) σε ακυρότητα. Όμως αποτελεί πλάνη αφενός να δηλώνει ότι σημαίνει τα έργα να έχουν αρχίσει και συμπληρωθεί εντός της πενταετίας και ταυτόχρονα να δηλώνει ότι τα έργα της επιτυχούσας έχουν αρχίσει να κατασκευάζονται πριν την πενταετία και ολοκληρώθηκαν εντός της πενταετίας και παρά ταύτα να θεωρεί την προσφορά της ως έγκυρη.

Διαζευκτικά εάν γίνει ισχυρισμός περί λανθασμένης διατύπωσης ήτοι δηλαδή ότι επαρκεί η συμπλήρωση του έργου εντός της πενταετίας οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι κάτι τέτοιο θα ήτο παράλογο.

Κατά τους Αιτητές ο όρος 3.5.2α προνοεί όπως τα παρόμοια έργα να έχουν εκτελεστεί και συμπληρωθεί τα τελευταία πέντε χρόνια, με αποδεκτό ποσοστό συμπλήρωσης το 80%. Δηλαδή ότι εύλογα τα έργα θα πρέπει να έχουν αρχίσει να εκτελούνται την τελευταία πενταετία και η συμπλήρωσή τους να έχει φτάσει το 80%.

Η δεύτερη ερμηνεία δεν είναι εύλογη γιατί αν ήταν αυτή η απαίτηση του Διαγωνισμού τότε ο όρος θα προνοούσε μόνο για συμπλήρωση κατά τα τελευταία πέντε χρόνια και όχι και για εκτέλεση. Συνεπώς, η προσφορά της επιτυχούσας είναι άκυρη αφού όπως υποδεικνύουν και οι Σύμβουλοι Επιμετρητές Ποσοτήτων (ΣΕΠ) στην έκθεσή τους, από τα τρία έργα του ελάχιστου απαιτούμενου ποσού που η επιτυχούσα εκτέλεσε και συμπλήρωσε τα τελευταία πέντε έτη μόνο ένα ήταν «παρόμοιο έργο» για σκοπούς αξιολόγησης.

Οι Αιτητές υποστήριξαν περαιτέρω ότι η Α.Α. δεν διενέργησε δέουσα έρευνα και η απόφασή της για κατακύρωση είναι παντελώς αναπιολόγητη. Ενώ εντόπισε η Επιτροπή Αξιολόγησης τις χαμηλές τιμολογήσεις της επιτυχούσας εισηγήθηκε την κατακύρωση στην επιτυχούσα αποδεχόμενη την ερμηνεία (α) και εφόσον ο εργοδότης αποδεχθεί το αυξημένο ρίσκο οικονομικών και άλλων προβλημάτων που πιθανόν να προκύψουν λόγω της χαμηλής προσφοράς της. Η Επιτροπή Προσφορών αφού ζήτησε κάποιες προφορικές εξηγήσεις που της δόθηκαν υιοθέτησε την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης για κατακύρωση της προσφοράς στην επιτυχούσα. Όμως, όπως υποστηρίζουν οι Αιτητές, οι εξηγήσεις που δόθηκαν προς την Επιτροπή Προσφορών ήταν γενικές και δεν αναφέρονται συγκεκριμένα στις χαμηλές τιμολογήσεις της επιτυχούσας. Όφειλε η Α.Α. να διερευνούσε περαιτέρω το θέμα ώστε να ικανοποιηθεί ότι δεν εμπεριέχονται κίνδυνοι κακοτεχνιών εκ μέρους της επιτυχούσας. Η παράλειψή της αυτή ενώ παρατήρησε τις χαμηλές τιμολογήσεις συνιστά έλλειψη δέουσας έρευνας.

Απόδειξη της έλλειψης δέουσας έρευνας είναι και το εξής: Στην έκθεση γεγονότων που κατέθεσε η Α.Α. αναγράφεται ότι τα 2 έργα άρχισαν πριν την πενταετία τα δε ποσοστά εκτέλεσης εργασίας μέσα στην επίμαχη πενταετία ήταν 59% και 79% αντίστοιχα. Αλλά από το περιεχόμενο της Έκθεσης Αξιολόγησης όσο και από την έκθεση των ΣΕΠ δεν φαίνεται να έγινε η δέουσα έρευνα επί του σημείου αυτού και κατ' επέκταση η εκ των υστέρων παραδοχή της Α.Α. ότι το ποσοστό συμπλήρωσης των έργων είναι κάτω του 80% αναπόφευκτα οδηγεί την τελική απόφασή τους σε ακυρότητα.

Καταλήγοντας οι Αιτητές τόνισαν ότι η ορθή και εύλογη ερμηνεία του όρου 3.5.2α είναι ότι τα έργα θα έπρεπε εντός της πενταετίας και μόνο να είχαν και εκτελεστεί και συμπληρωθεί κατά τουλάχιστον 80%. Ακόμα και αν το ποσοστό συμπλήρωσης των έργων εντός της πενταετίας ήταν 80% αλλά η εκτέλεση τους είχε αρχίσει πριν την πενταετία δεν θα μπορούσαν να είχαν γίνει αποδεκτά εισηγήθηκαν οι Αιτητές.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Η Α.Α. απαντώντας στα επιχειρήματα των Αιτητών ανέφερε τα ακόλουθα:

Η επιτυχούσα εκτέλεσε όντως δύο έργα που στα τελευταία πέντε χρόνια πριν την υποβολή της προσφοράς της δεν είχαν συμπληρώσει το 80% της αξίας τους αλλά μόνο το 78% και το 59%. Πρόσθετα, προσκομίστηκε σχετική δήλωση όπου ο Προϊστάμενος Υπηρεσίας Διαχείρισης Περιουσίας μεταξύ των πληροφοριών που παραθέτει ανέφερε ότι το ένα εκ των δύο αυτών έργων ίσως να μην πληροί και τις απαιτήσεις του διαγωνισμού αφού δεν είναι έργο δημόσιας χρήσης αλλά ιδιωτικά γραφεία.

Περαιτέρω, ο εκπρόσωπος της Α.Α. ομολόγησε ότι δεν θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι έγινε η δέουσα έρευνα τόσο σε αναφορά με την πιο πάνω διαπίστωση του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Διαχείρισης Περιουσίας όσο και αναφορικά με την απόφαση της Επιτροπής Προσφορών η οποία καίτοι προέβηκε προφορικά σε κάποιες ερωτήσεις εντούτοις τίποτε δεν έχει καταγραφεί αναφορικά με αυτές. Αναφορικά με την ερμηνεία του όρου 3.5.2α ανέλυσε ο εκπρόσωπος της Α.Α. και τις δύο ερμηνείες χωρίς

όμως να προβεί σε προσωπική τοποθέτηση περί της ορθής ερμηνείας καλώντας μας όπως αποφανθούμε επ' αυτού.

Αναφορικά δε με το θέμα της υποτιμολόγησης ο εκπρόσωπος της Α.Α. αποκάλυψε ότι η επιτυχούσα είχε υποτιμολογήσει και προγενέστερο έργο που ανάλαβε για την Α.Α. όπου υπήρξαν διάφορα προβλήματα μεταξύ των οποίων καθυστερήσεις.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν ενδελεχούς μελέτης των σχετικών στοιχείων του Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Στην παρούσα υπόθεση οι Αιτητές ήγειραν θέμα παραβίασης από την επιτυχούσα του όρου 3.5.2α του Διαγωνισμού με συνέπεια η προσβαλλόμενη απόφαση να πρέπει να ακυρωθεί.

Ο όρος 3.5.2α αναφέρει:

«Τα τελευταία πέντε χρόνια να έχει εκτελέσει και συμπληρώσει εργολαβικώς τουλάχιστο ένα παρόμοιο έργο αξίας €4.000.000 συν Φ.Π.Α. ή δύο παρόμοια έργα αξίας €2.500.000 συν Φ.Π.Α. το κάθε ένα. Τα έργα αυτά, θα μπορούν να δηλωθούν αν έχει συμπληρωθεί το 80% τουλάχιστον του έργου κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς. Η έννοια «συμπλήρωση» σημαίνει ότι τα έργα μπορούν να δηλωθούν, εάν κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς έχει συμπληρωθεί το 80% της αξίας τους. [...]

Με τον όρο «παρόμοια Έργα» εννοείται οικοδομικές εργασίες μεγέθους όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3.5.2α & 3.5.2β σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, εργαστήρια, ξενοδοχεία, συγκροτήματα γραφείων, συνεδριακά κέντρα και/ή δημόσια κτίρια.»

Δεν ηγέρθη θέμα ως προς την έννοια «παρόμοια Έργα» δηλαδή αν τα έργα αφορούν ή όχι εκπαιδευτικά ιδρύματα, εργαστήρια, ξενοδοχεία, συγκροτήματα γραφείων,

συνεδριακά κέντρα και/ή δημόσια κτίρια. Το μόνο σημείο που υποστήριξαν οι Αιτητές είναι το ότι, κατά την άποψή τους, τα δύο έργα έπρεπε να είχαν εκτελεσθεί και συμπληρωθεί μόνο στο χρονικό πλαίσιο των τελευταίων πέντε χρόνων. Εντούτοις δεν θα μπορούσαμε να αγνοήσουμε το γεγονός ότι μετά την κατακύρωση η ίδια η Α.Α δια μέσου του εκπροσώπου της στην απάντησή της σε σχετικό ερώτημα της δικηγόρου των Αιτητών θέτει σε αμφισβήτηση το κατά πόσον το ένα εκ των δύο έργων που λήφθηκαν υπόψη ως έγκυρα πληροί τις απαιτήσεις του Διαγωνισμού αφού δεν είναι έργο δημόσιας χρήσης. Παρατηρούμε βέβαια ότι με βάση τον πιο πάνω όρο δεν αποτελεί προϋπόθεση εγκυρότητας το να αποτελούν έργα δημόσιας χρήσης τα προσφερόμενα αλλά δύναται να εμπίπτουν και στις υπόλοιπες κατηγορίες που προνοούνται. Η δε κρίση αναφορικά με το αν εμπίπτει το «αμφισβητούμενο» έργο στις προνοούμενες κατηγορίες θα έπρεπε να ήτο αντικείμενο αξιολόγησης από το αρμόδιο όργανο. Η μεταγενέστερη αμφισβήτηση έστω και δια μέσου της ως άνω αναφερόμενης επιστολής δεν μπορεί παρά να αποτελεί τουλάχιστον ένδειξη απουσίας δέουσας έρευνας αναφορικά με το εν λόγω στοιχείο.

Δεν είναι όμως το μοναδικό σημείο που οδηγεί στο πιο πάνω συμπέρασμα. Κατά παραδοχή της Α.Α. η έρευνα για να βρουν οι τελευταίοι πιο ποσοστό των υπό κρίση έργων διενεργήθηκε κατά την επίμαχη πενταετία δεν έγινε, παρά στα πλαίσια της παρούσας Ιεραρχικής Προσφυγής. Το ποσοστό βεβαίως εκτέλεσης κατά την επίμαχη πενταετία αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο κρίσης αφού υπό το φως της γραμματικής ερμηνείας του επίμαχου όρου βεβαιότητα εγκυρότητας θα παρουσίαζαν τα έργα τα οποία θα εκτελούντο τουλάχιστον κατά 80% στην επίμαχη πενταετία είτε η εκτέλεση τους άρχισε πριν ή εντός της τελευταίας.

Η δε αντιμετώπιση του θέματος της διαγνωσμένης υποτιμολόγησης με μη καταγραμμένες περαιτέρω ερωτήσεις που απαντήθηκαν προφορικά φορτίζει περαιτέρω την προσβαλλόμενη απόφαση ως ανατιολόγητη.

Καίτοι η απόφαση μας έχει προδιαγραφεί θεωρούμε ότι οφείλουμε να καταπιαστούμε με το ζήτημα της ερμηνείας του όρου 3.5.2α, ζήτημα που μέλλεται να απασχολήσει ξανά την Α.Α..

Κατ' αρχήν δεδομένο είναι ότι με ορθή ερμηνεία του ως άνω όρου ως προείπαμε δεν θα μπορούσε παρά να γίνονται δεκτές προσφορές που έχουν εκτελεστεί κατά το 80% εντός της επιζητούμενης πενταετίας. Καίτοι ο όρος αναφέρεται τόσο σε εκτέλεση όσο και συμπλήρωση εντούτοις θα θεωρούσαμε αντινομικό τον αποκλεισμό έργων που καίτοι έχουν εκτελεστεί σε ποσοστό πέραν του 80% εντός της επιζητούμενης πενταετίας, έχουν αρχίσει πριν από αυτήν. Ο όρος «εκτέλεση» αναφέρεται φρονούμε στη διενέργεια των εργασιών και ουδόλως παραπέμπει ή ενέχει στον εννοιολογικό του πυρήνα της έννοιας της απαρχής των εργασιών. Αντιδιαστέλλεται δε από τον όρο «συμπλήρωση» ως προς το ότι σε αντίθεση με το δεύτερο δεν απαιτεί «τελείωση». Φρονούμε συνεπώς πως θα ήταν παντελώς αυθαίρετη, αντινομική και έξω από την έννοια του όρου μια εκ των υστέρων απαίτηση για απαρχή των εργασιών των υπό κρίση έργων εντός της πενταετίας.

Σκοπός του εν λόγω όρου δεν μπορεί κατά την κρίση μας να είναι άλλος από τη διασφάλιση από τη μια του ότι οι προσφοροδότες αποτελούν εταιρείες εν ενεργεία και από την άλλη ότι δραστηριοποιούνται με βάση επαγγελματικές υποδομές και συνθήκες που ισχύουν σε χρόνο κοντινό της εκτέλεσης του υπό κρίση έργου. Αυτό που μένει να απαντηθεί είναι το τι γίνεται αναφορικά με έργα τα οποία είναι μεν συμπληρωμένα κατά το εν λόγω ποσοστό στην καθορισμένη ημερομηνία αλλά το ποσοστό εκτέλεσης εντός της επίμαχης πενταετίας είναι μικρότερο του 80%. Φρονούμε ότι ο εν λόγω όρος ως προς το σημείο αυτό είναι αόριστος, από τη μια μη αποκλείοντας εκ της διατύπωσης του έργα που καίτοι εκτελέστηκαν σε ποσοστό μικρότερο εντός της πενταετίας του 80% έχουν συμπληρώσει το απαιτούμενο ποσοστό αν συμπεριληφθεί το χρονικό διάστημα πριν από αυτήν και από την άλλη απουσία οιοδήποτε κριτηρίου και/ή κατεύθυνσης ως προς το ποσοστό συμπλήρωσης που θα ήταν αποδεκτό εντός της πενταετίας. Οιαδήποτε, φρονούμε, ερμηνεία προς αυτή την κατεύθυνση θα ήταν αυθαίρετη και εκ των υστέρων αφού η γραμματική διατύπωση του όρου δεν παρέχει τη βάση για τη

διενέργειά της. Ούτε με διευκρινιστικό σημείωμα θα μπορούσε να αρθεί αυτή η αδυναμία αφού η πιθανότητα μη υποβολής προσφορών από εν δυνάμει προσφοροδότες που καίτοι είχαν συμπληρώσει έργα στο απαιτούμενο ποσοστό εντούτοις δεν είχαν υποβάλει προσφορές ένεκα της αοριστίας του εν λόγω όρου.

Δεν μπορούμε τέλος παρά να κατευθύνουμε τις Αναθέτουσες Αρχές σε μια πιο προσεκτική διατύπωση των όρων του Διαγωνισμού που θα θέτουν με σαφήνεια τις απαιτήσεις τους για να μην αποκλείονται από τη μια προσφορές εις βάρος του Δημοσίου, λόγω της αοριστίας των όρων και συνεπώς της αδυναμίας τους να περιλάβουν ότι γραμματικά αδυνατούν να πράξουν, ή να τίθεται ζήτημα ακύρωσης του Διαγωνισμού και επαναδιατύπωσης των όρων με σαφή τρόπο.

Μετά το εύρημα μας αυτό ομόφωνα αποφασίζουμε ότι η Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 93/2010 επιτυγχάνει και η προσβαλλομένη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής ακυρώνεται.